

GJENGANGEREN

8. desember 1944.

4. årgang.

Vestfronten.— De alliertes luftarmada fortsetter å gi den tyske krigspotensial harde slag. Onsdag angrep 800 t. am. b.fly eskortert av 800 jagere Leuna oljefabrikker ved Mørseburg og skiftetomter i Bielefeld. Tunge brit. b.fly angrep Soest, dessuten Ludwigshafen og Nürnberg. 2 fly gikk tapt. Det var framdeles brann i Hamm etter tidligere angrep. Am. b.fly bombet Berlin og Münster. Over Berlin ble 91 t. jagere skutt ned. 12 am. bombere og 22 jagere savnes. Kystkommandoens fly satte onsdag 5 fiendtlige skip i brann utenfor Norskekysten.— 1300 tunge brit. bombefly angrep natt til torsdag igjen Leunaanleggene for syntetisk olje. Berlin ble også angrepet. Det var det 2. angrep mot Leunaverkene på 12 timer. 21. fly gikk tapt og 17 tyske fly ble ødelagt. Jagerbombefly gjorde onsdag det langste tokt inn i Tyskland. Det ble bl.a. ødelagt 20 lokomotiver, en mengde godsvogner og 30 skiftetomter. Likeledes har utskyttingsstedene for V2 i Holland angrepet. Bombingen ble utført med slik presisjon at intet sivilt anlegg av noe slag ble skadet.— På vestfronten har am. styrker gått over elva Saar på 4 steder til mellom Merzig og Saarlautern. De har rykket inn i Sarreguemines og har rykket lenger inn i Tyskland i dette avsnitt. All. tanks og infanteri trekker seg sammen om Saarbrücken. De står 8 km. fra byen, som blir angrepet fra 3 kanter på en 22 km. lang front. Selve byen ligger i ruiner. Lenger sør er 2/3 av Saargemünd på all. hender. Mange tyskere som var fanget i en felle på vestsiden av elva Saar er utslettet. All. tanks har rykket inn i Bimingen. Andre am. styrker som rykker fram i retning av Saar har tatt Rimal og dessuten 8 landsbyer øst for Saar-Union. Framgangen i Alsasse. Amerikanske og franske styrker trekker seg sammen om Kolmar. Franskmennene har hatt en framgang på flere km. Hovedfjellkjeden i Vogesene er på franske hender. 3 tyske motangrep er slått tilbake ved innmarsjveien til Ruhr.— Tyskernes tappå alle fronter i de siste 6 måneder utgjør 3 millioner mann i drepte sårede og fanger. Derav halvparten i vest.— Italia.— I Italia er styrker fra 8. arme etter inntagelsen av Ravenna nå i voldsomme kamper langs elva Lamone. Byen Metsana er inntatt. Elva er forsert sør for Feanza(Faienza) og et stort brufeste er opprettet.

Østfronten.— I Ungarn har marsjall Tolbuchins styrker rensert nesten hele sørbredden av Balatonsjøen. Hovedhavna Fornyöd og 50 andre steder er inntatt. Onsdag gjorde tyskerne hele 12 motangrep for å stoppe russerne men alle ble knust. Russ. tok over 2000 fanger. Operasjonene understøttes av fly fra Italia. Russ. står nå 75 km. fra den Østerrikske grensa og tyskerne trekker i all hast forsterkninger til for å møte denne uventede og alvorlige trussel mot Syd-Tyskl. Ett nytt russ. framstøt utvikler seg nær den jugosl. grense, der russ. har erobret jernbanesentret Zegldvar.— Norge.— Et finsk frivilligkorps er under dannelse i Finland for kamp mot tyskerne i Norge.— De svenske sjefene i armeankommandoen er kalt sammen til et 3 dagers møte i Stockholm.— Fra tyskernes herjinger i Finnmark mæddeles-at følgende steder er brent. Gamvik, Finnkongkjeila. Mehann, Tuffjord, Raffjord, Langfjord, Oksevåg, Skjånes, Skjøtningsberg og Kjøllefjord. Fortvilte forhold hersker. Da Kjøllefjord ble brent ned reddet 300 personer seg unda. De kom tilbake da tyskerne var forsvunnet og bygget barakker, men en avd. tysker kom igjen og brente barakkene og ~~føkk~~ med seg 271 av de 300.—Et pålitelig øyenvitne beretter oss følg.— En større transport av tvangsevakuerte var kommet ned på bryggen for å føres videre med båt. Under oppholdet ute på bryggen fødte en kvinne sitt barn. Det var ingen legehjelp tilstede og både mor og barn døde. Ektemannen, som var med, og var vidne til det hele ble ute av seg selv av fortvilelse og brukte sterke uttrykk mot tyskerne og quislingene, som ikke lot den nødvendige assistanse tilkalle. Uten videre ble den ulykkelige mann skutt ned. Gives det noe råere til i den hele verden.

VVVVVVV

"det mørke fastland", men noe sikkert røde på tilstanden der er det ikke lett å skaffe seg. I et par artikler skal vi gjengi en del brev fra en tysk opposisjonsmann. De er utkommet i Sverige og omhandler tidsrommet fra 21. juli - dagen etter attentatet - til 29 september 1944. Angående selve attentatet kommer han til den slutning - han sto de indre sirkler meget nær - at dette var satt i sene av Himmler for å kunne slå ned en sammensvergelse innen offiserstanden, som lenge hadde vært under oppsikt. Hitler selv var ikke tilstede, men hans dobbeltgjenger Berger ble drept. 5000 offiserer ble henrettet. Flere av hovedmennesenes familier, som Stauffenbergs og Witzlebens og andre er senere helt utsløttet. At offiserer og det framstående generaler skulle ville betjene seg av en tidsinnstilt bombe, som kunne fuske i et avgjørende øyeblikk i en så farlig situasjon anser han ganske utelukket. En offisers våpen er den pålitelige revolver. Bomben var plasert av gestapo. I riksdagsbrannen hadde de et godt forbilde. Han antyder at Hitler siden er satt ut av spillet. Det er ikke utelukket at Himmler og Gøbbels under falske foregivender har lokket suspekterte offiserer til Bendlerstrasse, men allikevel ikke fikk fatt i så mange som de nødvendigvis måtte ha med. Ifølge rettsprotokollen sa generaloberst Høppner klart og tydelig at årsaken til at han lot seg arrestere og ikke begikk selvmord var at han ikke kjente seg som et "svin". På presidentens forespørsel, hvilken zoologisk karakteristikk han anså passende for seg selv, svarte generalobersten "æsel". Denne makabre ordveksel skjuler kanskje hele tragedien, hele sannheten om 20. juli. Høppner visste, da han ble arrestert at han og hans venner hadde falt som ofre for en provokasjon. - Nå, det får være med det som det vil. Sikkert er det at fra 20. juli er alt forandret i Tyskland. Landet styrter fra den dag med full fart ned i avgrunnen. Det sterkeste inntrykk av Tyskland nå er krigstretthet. Allerede for 2 år siden begynte den, men har vokset enormt i de siste par måneder. Tapene i øst og den vellykkede landgang i Frankrike har gjort befolkningen helt apatisk. Hitler er ikke lenger noen gud for dem. Hans tidligere brautende taler er nå gjennomskuet og han kritiseres og skjelles ut temmelig åpenslyst. Sagaen om de hemmelige våpen utløste en smule mere interesse og det vaktet litt håp. Nå er også det forbi. Overalt møter en engstelse for framtiden og en skyldfølelse på grunn av alt som er hendt. Hitlerhilsingen etter attentatet skapte sterk forbitrelse innen armeen. Militæretaten så det som et nytt knyttneveslag fra det hatete partiet. Ennå er motstandsånden ikke uttømt i Tyskland. Men kraften til å holde ut banner ikke lenger i propaganda eller i nasjonalsosialismens stereotype trassetninger, men i følelsen av at det nå gjelder Tyskland, og at det ikke er noe annet valg. Bombeanfallet har tatt veldig på befolkningens moral og motstandskraft. Beskyttelsesrommene var hverken tilstrekkelig mange eller gode. Under anfalletene mot Hamburg ifjor sommer dreptes 240.000 mennesker. Soldatene deserterer meget, det oppgis 15.000 fra Berlin og 100.000 fra hele riket. Boligforholdene er som følge av bombingene ytterst elendige. Millioner av mennesker driver rot- og hjemløse omkring i Tyskland. Bortrømte og foreldreløse barn streifer rundt i hospital, og myndighetene står ofte selv etter store raziaer rødløse overfor problemet. Flere steder er det brutt ut epidemier, særlig tyfus, og mangel på medisin og legghjelp gjør nødtilstanden skrikende. Store deler av den tyske ungdom står fremmede overfor de nye kulturverdier og idéer, som i den siste generasjon har erobret verden. Den nazistiske ideologi har ikke levnet dem adgang til noen selvtenkning, og Hitler har ikke ønsket at den skal ha noen utdanning utover bajonett og gevær. I en av sine mange taler har han uttrykkelig erklært at han bl.a. er kommet til verden for å utrydde den falske forestilling, som menneskene kaller samvittighet. Arbeidslivet går meget dårlig. Fagarbeiderne er kaldt til fronten - 14-15 års gutter og kvinner har inntatt plassene. Det er hyppige bedriftsulykker, mye sykdom og sløtt arbeide. Den brede masse har lite kjennskap til terroren i de okkuperte land. Den vet visselig at de militære og gestapo går hardt fram mot representantene for den aktive motstandsbevegelse, men når det tales om at tusentall gisler blir henrettet, stempler den det som utenlandsk propaganda. Folket kjenner meget vel til den hjemlige propagandas løgnberetninger, og legger da gjerne samme mål på fienden. Det er få ting gestapo passer mer på enn å holde befolkningen i uvitenhet. Det er dødsstraff for å høre på engelsk radio. Matsituasjonen er i de siste måneder betydelig forverret. Det er snart ikke flere okkuperte land å plyndre mer, og da produksjonsmidlene ligger langt nede, blir maten deretter. Fabr. arbeiderne klager over at de som regel ikke får annet enn tynne supper med litt grønnsaker i, kjøtt er en raritet. Det er derfor stadig ureligheter ved fabrikkene, og arbeiderne idømmes strenge straffer. (fortsettes i neste nr.)